

Küçük Söz Tutucu

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Söz Tutucu

Yavuz DEMİRKİRAN

Oliver parlak bir Salı sabahı uyandı ve harika bir şey gördü. Renkli kurdeleler havada süzülüyor, her yerde insanları birbirine bağlıyordu! Bazı kurdeleler güneş ışığı gibi parlıyordu, bazıları ise soluk ve inceydi. Oliver büyük ela gözlerini ovuşturup baktı. "Bütün bu kurdeleler nereden geldi?" diye fısıldadı. Yataktan fırladı, sarı örgü kazağını giydi ve küçük deri çantasını kapı.

Oliver dışarı koştı ve köydeki herkesi birbirine bağlayan kurdeleler gördü. Güçlü, parlayan bir kurdele annesini en iyi arkadaşına bağlıyordu. Bir başka parlak kurdele fırıncıyı müşterilerine bağlıyordu. Ama bazı kurdeleler solmuş ve griydi, zar zor görünüyordu. Oliver iki komşu arasındaki ince bir kurdelenin sönmek üzere olan bir mum gibi titrediğini gördü. "Bunlar sözler olmalı," diye düşündü. "Güçlü sözler parlar, unutulunanlar ise solar."

Kahvaltıda Oliver büyükannesi Ruth'a kurdelelerden bahsetti. Büyükannesi nazikçe gülümsedi, tel çerçeveli gözlüklerinin arkasındaki gri gözleri parıldadı. "Sözler kurdeleler gibidir, Oliver," dedi. "İnsanlar onları tutunca kurdeleler parlak parlar. Unutunca kurdeleler solar." Yürüme bastonuna mavi bir kurdele bağladı. "Büyükbabanıza bu kurdeleyi her zaman takacağıma söz verdim. Sözümü tutuyorum ve kurdelem parlıyor."

Oliver bu yeteneğini yardım etmek için kullanmaya karar verdi. Köyün içinde seke seke yürüdü, kurdelelerin parıltıyı sallanmasını izledi. Sonra endişe verici bir şey fark etti. Fırının yanında, bir zamanlar parlak olan bir kurdele hızla soluyordu. Fırıncı Bay Penn'i uzaklardaki birine bağlıyordu. Bay Penn'in yuvarlak yüzü önlüğündeki unu silerken yorgun görünüyordu. Oliver hangi sözün unutulduğunu merak etti.

Oliver fırına girdi ve sıcak ekmek kokusu burnunu doldurdu. Bay Penn hamur yoğuruyordu, kalın kaşları çatılmıştı. "Merhaba, küçük Oliver," dedi sert bir sesle. Oliver solan kurdeleyi işaret etti. "Bay Penn, birine söz verdiniz mi?" Bay Penn yoğurmayı bıraktı. "Kardeşıme onu ziyaret edeceğime söz verdim ama çok meşguldüm." Sesi yumuşaktı. "Onu özlüyorum."

Oliver'ın en iyi arkadaşı Mira fırına daldı. Siyah saçları iki dolgun topuz halinde zıplıyordu ve aralıklı dişli gülümsemesi genişti. "Oliver! Gelmek oynamaya!" diye seslendi. Ama Oliver Mira'nın bileğinden sarkan soluk bir kurdele gördü. "Mira, bir şeye söz verdin mi?" diye sordu. Mira'nın gülümsemesi soldu. "Bugün tavukları beslemeye yardım edeceğime söz verdim ama unuttum." Uyumsuz çoraplarına baktı.

Oliver Mira'nın elini tuttu. "Sorun deęil. Düzeltebiliriz!" Tavuk kümesine koştular. Mira yem serpti ve tavuklar mutlu mutlu gıdıkladı. Sözünü tutunca kurdelesı yeniden parlamaya başladı, saç kurdeleleri gibi parlak turuncu. "Vay canına!" diye soludu Mira. "Ben de daha iyi hissediyorum." Oliver sırttı. "Söz tutmak kurdeleyi güçlendirir—ve içini de iyi hissettirir."

Sonra Oliver Büyükanne Ruth'u ziyaret etti. Ona Bay Penn ve Mira'dan bahsetti. "Bazen sözleri tutmak zordur," dedi Büyükanne, inci düğmelerini düzeltirken. "Ama bir sözü tutamıyorsan dürüst ve nazık olmalısın. Bir sözü değiştirmek, sevgiyle yaparsan kötü değildir." Oliver bunu düşündü. "Yani bir sözü değiştirmek sorun değil mi?" Büyükanne başını salladı. "Dürüstçe konuştuğun sürece."

Oliver fırına döndü. Bay Penn solmuş kurdeleye bakıyordu. "Bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum," dedi. Oliver Büyükkannenin sözlerini hatırladı. "Belki kardeşinizi arayıp açıklayabilirsiniz," diye önerdi. "Birlikte yeni bir söz verebilirsiniz." Bay Penn'in gözleri parladı. Telefonu alıp numarayı çevirdi. Oliver, Bay Penn konuşurken kurdelenin titrediğini izledi.

Bay Penn kardeřiyle konuřurken sesi sıcacıktı. "Ziyarete gelmediđim iin zgnm. Gelecek hafta bir gn planlayalım." Telefonu kapattıđında kurdele eskisinden daha parlak parlıyordu—gzel bir altın rengi. "Teřekkr ederim, Oliver," dedi Bay Penn, yuvarlak yz ıřıl ıřıl. "ok daha iyi hissediyorum." Oliver'ın kalbi kabardı. Kyn etrafındaki diđer kurdelelerin de yeniden parlamaya bařladıđını grd.

Oliver ve Mira birlikte eve yürüdüler. "Bay Penn'e ve bana yardım ettin," dedi Mira. "Ama diğer solan kurdeleler ne olacak?" Oliver etrafına bakındı. Kavga etmiş iki arkadaş arasında ince bir kurdele gördü. "İnsanlara sözlerini hatırlatabiliriz," dedi. "Ve tutamıyorlarsa, sözlerini nazikçe değiştirmelerine yardım edebiliriz." Mira başını salladı. "Hadi birlikte yapalım!" Serçe parmaklarını birleştirip kendileri de bir söz verdiler.

O akşam Oliver Büyükanne Ruth'un yanına oturdu. "Bugün bir şey öğrendim," dedi. "Sözler kurdeleler gibidir. Onları tutunca parlar. Unutunca solar. Ama dürüst ve nazik olarak onları her zaman düzeltebiliriz." Büyükanne gülümsedi ve ona sarıldı. "Sen küçük bir söz tutucusun, Oliver." Bileğine yeni bir kurdele bağladı. "Bu senin için—köyümüze yardım ettiğin için."

Ertesi sabah Oliver uyandı ve her yerde kurdeleler gördü—parlak ve güçlü. Bay Penn'in kurdelesini, kardeşine görüntülü aramada el sallarken parlıyordu. Mira'nın kurdelesini, hatırlatılmadan tavukları beslerken ışıldıyordu. Kavga eden arkadaşları arasındaki kurdele bile onarılıyordu. Oliver'ın kendi kurdelesini parıldıyor, onu Büyükanne Ruth'a bağlıyordu. Köy her zamankinden daha sıcak ve yakın hissettiriyordu.

Oliver söz tutmanın güven oluşturduğunu fark etti. İnsanlar sözlerini tutunca önemsediklerini gösterirler. Ve sözleri tutmak zorlaştığında, onları dürüstçe ve nezaketle değiştirmek kurdeleyi güçlü tutar. Kurdele anılarıyla dolu çantasına baktı. "Her zaman iyi bir söz tutucu olmaya çalışacağım," dedi. Ve etrafındaki kurdeleler, sanki onu duymuş gibi daha da parladı.

O günden sonra Oliver komşularının sözlerini hatırlamalarına yardım etti. Küçük Söz Tutucu olarak tanındı. Ne zaman bir kurdele solmaya başlasa, biri "Oliver'a soralım!" derdi. Ve Oliver nazik kalbi ve çantasıyla yardıma hazır gelirdi. Köyün kurdeleleri uzun süre solmadı, çünkü herkes dürüstçe konuşmayı ve sözlerini sevgiyle tutmayı öğrendi.

Ve böylece köy, güven ve dostluğun renkli kurdeleleriyle parladı. Oliver sözlerin birbirimize verdiğimiz değerli hediyeler olduğunu öğrendi. Bizi birbirimize bağlar ve güçlü kılarlar. İster tutulsun ister nazıkçe değiştirilsin, dürüstlük ve nezaketle örülmüş sözler her zaman parlak parlar. Ve bu hepsinin en güzel hediyesidir.